

Категорія справи № 932/212/21: **Справи про адмінправопорушення (з 01.01.2019); Адміністративні правопорушення на транспорті, в галузі шляхового господарства і зв'язку; Керування транспортними засобами або суднами особами, які перебувають у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції.**

Надіслано судом: **27.04.2021**. Зареєстровано: **28.04.2021**. Оприлюднено: **29.04.2021**.

Дата набрання законної сили: **20.05.2021**

Результат оскарження **20.05.2021** Дніпровський апеляційний суд: **скасовано постанову суду першої інстанції та закрито провадження у справі**

Номер судового провадження: **3/932/274/21**

КОПІЯ:

Справа № 932/212/21

Провадження № 3/932/274/21

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

27 квітня 2021 року суддя Бабушкінського районного суду м.Дніпропетровська Татарчук Л.О., за участю ОСОБА_1 , його захисника-адвоката Добринь Я.О., розглянувши адміністративний матеріал, який надійшов з Управління патрульної поліції в Дніпропетровській області, відносно:

ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , громадянина України, мешкає за адресою: АДРЕСА_1 ,

про притягнення до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення, передбаченого ч.1 ст.130 КУпАП,-

ВСТАНОВИЛА:

Відповідно до протоколу про адміністративне правопорушення серії ДПР18 № 001907 від 25.12.2020 року, 25 грудня 2020 року о 04.40 год. водій ОСОБА_1 керуючи автомобілем марки «Mitsubishi Lancer» державний номерний знак НОМЕР_1 , рухався по ж/м Тополя-3, біля буд. 57 в м. Дніпро, з ознаками алкогольного сп'яніння, а саме: різкий запах алкоголю з порожнини рота, почервоніння обличчя, порушення координації рухів. Від проходження медичного огляду на стан сп'яніння у встановленому законом порядку ОСОБА_1 відмовився в присутності двох свідків, чим своїми діями порушив вимоги п.2.5 ПДР України та вчинив правопорушення за ч.1 ст.130 КУпАП.

В суді ОСОБА_1 провину у скоєному правопорушенні не визнав та пояснив, що 25 грудня 2020 року, близько о 04.00 год. він, разом з товаришами виїхали в м.Дніпрорудне на автомобілі марки «Mitsubishi Lancer» державний номерний знак НОМЕР_1 , власником якого він є. За кермом його автомобіля був товариш ОСОБА_2 , поряд з ним на пасажирському сидінні їхав товариш ОСОБА_3 . А він ОСОБА_1 їхав на задньому пасажирському сидінні. Через деякий час вони зупинилися, і ОСОБА_2 , який керував його автомобілем, пішов до магазину. В цей момент, до автомобіля під'їхали співробітники поліції та запитали, хто є власником даного автомобіля. Він відповів, що він є власником автомобіля марки «Mitsubishi Lancer», однак він наразі є пасажиром та не керував автомобілем. Однак, працівники поліції йому не повірили та наполягали на тому, що оскільки він має ознаки сп'яніння, йому необхідно пройти відповідний огляд на стан сп'яніння. Співробітники поліції не пояснили йому порядок огляду на стан сп'яніння, а також не повідомили ознаки якого самого сп'яніння ними було виявлено. Направлення на огляд працівники поліції йому також не показали.

Також зазначив, що жодних звуків гучномовця автомобіля працівників поліції не чув. Вони самі зупинилися, без вимоги співробітників поліції.

Захисник адвокат Добринь Я.О. підтримав пояснення ОСОБА_1 та надав суду клопотання, відповідно до якого просив закрити дане провадження по справі, у зв'язку із відсутністю в діях ОСОБА_1 складу адміністративного правопорушення за ч. 1 ст. 130 КУпАП, оскільки ОСОБА_1 не керував автомобілем «Mitsubishi Lancer», а знаходився в ньому в якості пасажира.

Свідок ОСОБА_4 в суді пояснив, що 25 грудня 2020 року він керуючи автомобілем «Mitsubishi Lancer» державний номерний знак НОМЕР_1, власником якого є ОСОБА_1, виїхав разом з ОСОБА_1 відвести товариша ОСОБА_5 до м.Дніпрорудне. До цього вони знаходились у м. Дніпро, проте приблизно в період часу з 03.00 по 05.00 годину ранку, вони рушили до міста.

Поряд з кінотеатром «Січ», вони зупинилися та він пішов до магазину. Коли він повернувся, то хлопці йому повідомили, що приїжджали поліцейські та склали протокол. Коли він повернувся, співробітників поліції вже не було.

Додатково пояснив, що безпосередньо він був на місці водія, так як керував даним транспортним засобом, поруч на пасажирському сидінні знаходився ОСОБА_6, а позаду нього сидів ОСОБА_1.

Свідок ОСОБА_7 в суді пояснив, що 25.12.2020 року він приїхав в м. Дніпро. Де зустрівся з товаришами ОСОБА_1 та ОСОБА_4. Вони відпочивали у ОСОБА_8, після чого, зранку вони повезли його в м. Дніпрорудне. Він сидів на передньому пасажирському сидінні автомобіля «Mitsubishi Lancer», за кермом якого знаходився ОСОБА_9. ОСОБА_1 знаходився на задньому пасажирському сидінні, позаду ОСОБА_10. Під час руху даного автомобіля, жодних звуків гучномовця автомобіля працівників поліції вони не чули, жодних вимог про зупинку також не було. Вони зупинилися біля магазину і ОСОБА_9 пішов за продуктами. Де саме вони здійснили зупинку, він не може відповісти, оскільки не місцевий. В цей момент до них під'їхала поліція. ОСОБА_1 їм пояснював, що він не є водієм, однак вони наполягали на проходженні огляду на стан сп'яніння ОСОБА_11, після чого і було складено протокол. ОСОБА_9 повернувся вже тоді, коли поліцейські поїхали. Скільки часу поліцейські були присутні на місці, він не пам'ятає.

Розглянувши матеріали справи, вислухавши пояснення, доходжу до висновку, що вина ОСОБА_1 у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст.130 КУпАП доведена й повністю знайшла своє підтвердження дослідженими матеріалами справи.

Так, судом встановлено, що водієм ОСОБА_1 порушено вимоги п.2.5 Правил дорожнього руху, що виразилося у відмові на вимогу працівника поліції пройти в установленому порядку медичний огляд для визначення стану алкогольного сп'яніння, впливу наркотичних чи токсичних речовин, що підтверджується протоколом про адміністративне правопорушення серії ДПР18 № 001907 від 25 грудня 2020 року, письмовими поясненнями свідків ОСОБА_12 та ОСОБА_13, в присутності яких ОСОБА_1 відмовився від проходження медичного огляду, а також іншими матеріалами справи у їх сукупності.

Як вбачається з пояснень ОСОБА_1, хоча він і є власником транспортного засобу «Mitsubishi Lancer» державний номерний знак НОМЕР_1, однак того разу за кермом автомобіля не знаходився і був лише пасажиром.

Однак обставини, на які посилається ОСОБА_1 не знайшли свого підтвердження ході розгляду справи, спростовуються зібраними по справі доказами, та така позиція ОСОБА_1 сприймається судом, як невизнання вини та як спосіб захисту, спробу уникнути відповідальності за вчинення правопорушення.

Пояснення свідків ОСОБА_4 та ОСОБА_7 суд також не може прийняти до уваги, оскільки останні знайомі з ОСОБА_1 та перебувають з ним у дружніх стосунках, а отже є заінтересованими особами.

До того ж, пояснення свідка ОСОБА_4 в тій частині, що останній не був присутній під час складання протоколу, оскільки весь цей час знаходився в магазині, судом приймається сумнівно, адже на протязі всього часу, а саме з 04.40 год. моменту фіксації правопорушення, до 05.55 год. часом складання

протоколу, поки працівники поліції проводили бесіду з ОСОБА_1, залучали понятих вранці, відбирали пояснення у свідків та складали протокол, ОСОБА_4 та і не з'явився на місці складання протоколу, що викликає сумніви в тому, що він взагалі там знаходився.

Наданий ОСОБА_1 відеозапис судом як доказ не приймається, оскільки не містить обставин підтверджуючих версію ОСОБА_1 щодо подій 25.12.2020 року, на даному відеозаписі зафіксовані лише обставини пропонування поліцейськими пройти ОСОБА_1 огляд та пояснення останнього з цього приводу.

Таким чином, приходжу до висновку про доведеність винуватості ОСОБА_1 у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст.130 КУпАП України.

Однак встановлено що на цей час сплили строки для накладення адміністративного стягнення, передбачені ст.38 КУпАП.

Так, відповідно дост. 8 КУпАПособа, яка вчинила адміністративне правопорушення, підлягає відповідальності на підставі закону, що діє під час і за місцем вчинення правопорушення. Закони, які встановлюють або посилюють відповідальність за адміністративні правопорушення, зворотної сили не мають.

Частиною 2 статті ст.38 КУпАП (в редакції на момент вчинення правопорушення) визначено, що якщо справи про адміністративні правопорушення відповідно до цього Кодексу чи інших законів підвідомчі суду (судді), стягнення може бути накладено не пізніш як через три місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні не пізніш як через три місяці з дня його виявлення.

Як вбачається з протоколу про адміністративне правопорушення, ОСОБА_1 було вчинено правопорушення, передбачене ч.1 ст.130КУпАП - 25 грудня 2020 року, тобто строк накладення адміністративного стягнення закінчився 25 березня 2021 року.

Відповідно до ст.247 КУпАП, провадження по справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю при закінченні на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення строків, передбачених ст.38 КУпАП.

Вивчивши матеріали справи, враховуючи вимоги ч.2 ст.38 КУпАП, ст.247 КУпАП, доходжу висновку, що адміністративне провадження відносно ОСОБА_1 за ч.1 ст.130 КУпАП необхідно закрити, у зв'язку із закінченням на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення строків, передбачених ч.2 ст.38 КУпАП.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст.38, 247, 283, 284 КУпАП, -

П О С Т А Н О В И Л А:

ОСОБА_1 визнати винним у вчиненні правопорушення, передбаченого ч.1 ст.130 КУпАП.

Провадження по справі про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення, передбаченого ч.1 ст.130 КУпАП закрити на підставі ч.2 ст.38 КУпАП, у зв'язку із закінчення строків накладення адміністративного стягнення.

Постанова судді у справі про адміністративне правопорушення може бути оскаржена особою, яку притягнуто до адміністративної відповідальності, її законним представником, захисником, потерпілим, його представником протягом десяти днів з дня винесення постанови, а щодо постанов по справі про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, у тому числі зафіксовані в автоматичному режимі, - протягом десяти днів з дня вручення такої постанови.

Суддя Л.О. Татарчук